

- 2. punkta b) apakšpunktu [Alstom];
- pakārtoti, būtiski samazināt prasītājām uzliktos naudas sodus;
- piespriet Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas prasītājam radušies Vispārējā tiesā;
- gadījumā, ja Tiesa uzskata, ka saistībā ar strīdu nevar tikt pieņemts galīgs nolēmums, nosūtīt lietu Vispārējās tiesas palātai citā sastāvā un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza piecus pamatus savas apelācijas sūdzības pamatošanai.

Ar pirmo pamatu, kuram ir divas daļas, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi LESD 269. pantu, jo tā ir nospriedusi, ka Komisijas lēmums ir pietiekami pamatots. Šajā ziņā tās, pirmkārt, apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 90.-99. punktā ir nospriedusi, ka Komisija ir juridiski pietiekami pamatojusi savu secinājumu par Alstom solidāro atbildību kopā ar Areva T&D SA un Areva T&D AG, balstoties uz to, ka Alstom neesot atspēkojusi prezumpciju par noteicošo ietekmi attiecībā uz tās meitas sabiedrībām, kaut gan Komisija neesot atbildējusi uz Alstom iesniegtajiem pierādījumiem, lai atspēkotu šo prezumpciju (pirmā daļa). Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 200. punktā ir nospriedusi, ka Komisija varēja pamatot nesniegt pamatojumu, kādēļ abām sabiedrībām, kuras nebija viena ekonomiska vienība lēmuma pieņemšanas dienā, varēja tikt uzlikts solidārs naudas sods.

Ar savu otro pamatu prasītājas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Tiesas Statūtu 36. un 53. pantu kopsakarā ar LESD 263. pantu, jo Vispārējā tiesa sprieduma 101.-110. punktā (pirmā daļa), 148.-150. punktā (otrā daļa) un 214.-216. punktā (trešā daļa) aizstāja savu argumentāciju ar Komisijas argumentāciju, *a posteriori* pievienojot apstrīdētajam lēmumam pamatojumu, kas tajā nebija. Tāpat Alstom u.c. pārmet Vispārējai tiesai to, ka tā apstrīdētā lēmuma 206. punktā nosprieda, ka abām sabiedrībām, kas nebija ekonomiska vienība apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā, varēja tikt uzlikts solidārs naudas sods (ceturtā daļa).

Trešajam pamatam, kurš ir par to, ka Vispārējā tiesa ir uzlikusi *probatio diabolica*, pārkāpjot LESD 101. pantu, un it īpaši par to, ka ir pārkāpti noteikumi par mātes sabiedrības vairošanu tās meitas sabiedrības darbībās un tiesību uz taisnīgu tiesu principus

un nevainīguma prezumpcijas princips, kas nostiprināts Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, ir divas daļas. Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka:

- a) pirmkārt, apstiprinot mātes sabiedrības atbildību par tās meitas sabiedrību darbībām un piemērojot judikatūras principus par noteicošas ietekmes īstenošanas prezumpciju, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 84.-110. punktā ir pārkāpusi tiesības uz taisnīgu tiesu un nevainīguma prezumpcijas principu, izmantojot saistībā ar atbildības noteikšanu noteicošas ietekmes, kuru mātes sabiedrība īsteno pret savu meitas sabiedrību, definīciju bez jebkādas saiknes ar faktisko rīcību tirgū un līdz ar to piešķirot šai prezumpcijai neatspēkojamu raksturu;
- b) otrkārt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā pārsūdzētā sprieduma 144.-152. punktā, nosakot Areva T&D Holding SA faktisko noteicošo ietekmi uz Areva T&D SA un Areva T&D AG periodā no 2004. gada 9. janvāra līdz 11. maijam.

Ceturtais pamats ir par to, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi solidaritātes jēdzienu, jo pārsūdzētā sprieduma 214.-216. punktā tā ir nospriedusi, ka solidaritāte nosaka sabiedrību, kurām uzlikts solidārs naudas sods (pirmā daļa), attiecīgo ieguldījumu daļu, un tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 232.-236. punktā un 238.-242. punktā pārkāpj tiesiskās drošības principu un sodu individuālā rakstura principu, kā arī LES 13. pantu saistībā ar Komisijas deleģēto pilnvaru noteikt katra sodītā uzņēmuma atbildību.

Piektais pamats ir par to, ka Vispārējā tiesa nav izpildījusi savu pienākumu atbildēt uz izvirzītajiem pamatiem, jo tā pārsūdzētā sprieduma 223.-230. punktā runā par pamatu, ar kuru tiek apgalvots tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un tiesas aizsardzību pārkāpums, un līdz ar to neatbild uz izvirzīto pamatu, bet gan uz citu pamatu, kas nebija ticis izvirzīts.

Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 15. aprīļa rīkojums (Tribunale di Milano (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vitra Patente AG/High Tech Srl

(Lieta C-219/09) ⁽¹⁾

(2011/C 211/38)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 205, 29.08.2009.